Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0271

Közös közlemény a humanitárius segítségnyújtásról (JOIN(2026)0025)

Az Európai Parlament 2026. július 9-i állásfoglalása a humanitárius segítségnyújtásról szóló közös közleményről (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által 2026. május 27-én elfogadott, „Értékek védelme, reformok előmozdítása, eredmények elérése: az EU humanitárius fellépése a változó globális rendben” című közös közleményre (JOIN(2026)0025) (a humanitárius segítségnyújtásról szóló közös közlemény) és az azt kísérő, az EU humanitárius diplomáciájának stratégiai megközelítéséről (SWD(2026)0312), az instabilitásra vonatkozó integrált uniós megközelítésről (SWD(2026)0313) és a humanitárius ellátási láncokról (SWD(2026)0314) szóló közös szolgálati munkadokumentumokra,

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2000. október 31-i 1325 (2000) sz. határozatára, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának azt követő kilenc, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló határozatára,

– tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló közös közleményről a Bizottsághoz intézett kérdésre (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– tekintettel eljárási szabályzata 142. cikkének (5) bekezdésére és 136. cikkének (2) bekezdésére,

– tekintettel a Fejlesztési Bizottság állásfoglalási indítványára,

A. mivel a humanitárius szükségletek gyors ütemben növekednek, és meghaladják a rendelkezésre álló finanszírozás mértékét; mivel jelenleg több mint 300 millió ember szorul humanitárius segítségre; mivel az ENSZ 33 milliárd USD összegű globális adománygyűjtési felhívást tett közzé, amelynek célja, hogy e források segítségével

2026-ban 50 országban 135 millió emberhez juttasson el humanitárius segítséget; mivel az ENSZ 2025. évi hasonló felhívása mindössze 12 milliárd USD finanszírozásban részesült, ami az elmúlt évtized legalacsonyabb finanszírozási szintje volt[1];

B. mivel a nemzetközi humanitárius jog megsértése aggasztó méreteket ölt, ideértve a polgári lakosság elleni szándékos támadásokat és gyilkosságokat, az alapvető infrastruktúrák, például az iskolák és kórházak lerombolását, a széles körben elterjedt szexuális erőszakot, a gyermekek fegyveres harcosként való toborzását, a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók és az egészségügyi személyzet elleni támadásokat, a kényszerű lakóhelyelhagyást, az éheztetés hadviselési módszerként történő alkalmazását, valamint a humanitárius hozzáférés szándékos megtagadását és fegyverként való felhasználását;

C. mivel ezek a jogsértések ellentétesek a nemzetközi humanitárius jogból eredő kötelezettségekkel, többek között az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2286 (2016) és 2417 (2018) sz. határozatával; mivel a humanitárius segítségnyújtást soha nem szabad eszközként felhasználni, és annak – a nemzetközi humanitárius jog teljes betartása mellett – mindenféle akadályozás vagy megkülönböztetés nélkül kell eljutnia a rászoruló polgári lakossághoz;

D. mivel a hozzáférést korlátozó tényezők, többek között a bürokratikus akadályok, a mozgás korlátozása és a konfliktusokban részt vevő felek beavatkozása egyre inkább korlátozzák a humanitárius szereplők azon képességét, hogy eljussanak az érintett lakossághoz;

E. mivel az ENSZ Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatala (OCHA) elindította „A humanitárius rendszer újraindítása” elnevezésű kezdeményezést a globális humanitárius segítségnyújtási rendszer hatékonyabbá és eredményesebbé tétele érdekében;

F. mivel világszerte az EU és tagállamai biztosítják a globális humanitárius finanszírozás legnagyobb részét[2];

G. mivel a humanitárius ellátási láncok – a közbeszerzéstől a végső kiszállításig – a világ összes humanitárius kiadásának akár 80%-át is kiteszik;

---

1 Az ENSZ Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatala: „Global Humanitarian Overview 2026” (A globális humanitárius helyzet áttekintése – 2026), https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Európai Tanács és Tanács, „Humanitárius segítségnyújtás”, https://www.consilium.europa.eu/en/policies/humanitarian-aid/.

H. mivel az elmúlt öt év megrázkódtatásait követően a globális instabilitás továbbra is a történelmi csúcs közelében van[3];

I. mivel a humanitárius szükségletek növekedésének három fő mozgatórugója a konfliktusok, az éghajlatváltozás és a gazdasági tényezők, amelyek fokozzák az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát, a lakóhelyelhagyást és az egészségügyi kockázatokat, valamint növelik a katasztrófák gyakoriságát és súlyosságát; mivel a tengerszint emelkedése egzisztenciális fenyegetést jelenthet a fejlődő kis szigetállamok számára, amelyek az éghajlatváltozásnak leginkább kitett országok közé tartoznak, ezáltal növelve a humanitárius segítségnyújtás és a felkészülést szolgáló intézkedések iránti igényt;

J. mivel konfliktusok és válságok idején a már meglévő nemek közötti egyenlőtlenségek gyakran tovább mélyülnek, ami azt eredményezi, hogy a nőket és lányokat – különösen az interszekcionális kiszolgáltatottsággal küzdőket – aránytalanul sújtják a konfliktusok, a lakóhelyelhagyás, a nemi alapú erőszak, valamint az életmentő szolgáltatásokból és a döntéshozatali folyamatokból való kirekesztés; mivel a nemek közötti egyenlőség célkitűzéseit szolgáló kétoldalú humanitárius segítségnyújtás aránya történelmileg alacsony volt, és az elmúlt néhány évben tovább csökkent, és 2021–2022-ben 17%-on stagnált[4]; mivel a nők által vezetett szervezetek az instabil helyzetben lévő államokban nyújtott kétoldalú segélyeknek csupán 0,4%-át kapják[5];

K. mivel a kényszerű lakóhelyelhagyás példa nélküli mértéket ölt, valamint a világ menekültjeinek és belső menekültjeinek jelentős része alacsony jövedelmű és instabil helyzetű államokban él, ami növekvő igényeket támaszt a humanitárius segítségnyújtással és a védelmi szolgáltatásokkal szemben;

Védelem – A nemzetközi humanitárius jog, a humanitárius elvek, valamint a polgári lakosság és a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók védelmének biztosítása, továbbá közös humanitárius diplomáciai stratégia kidolgozása

1. üdvözli a humanitárius segítségnyújtásról szóló közös közleményben foglalt, a nemzetközi humanitárius joggal, valamint az emberiesség, a pártatlanság, a semlegesség és a függetlenség humanitárius elveivel kapcsolatban tett kötelezettségvállalásokat; emlékeztet arra,

---

3 Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), „States of Fragility 2025” (Az instabilitás helyzete 2025-ben), OECD Publishing, Párizs, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

4 OECD, „Development Finance for Gender Equality 2024” (Fejlesztésfinanszírozás a nemek közötti egyenlőségért – 2024), OECD Publishing, Párizs, 2024 https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 ENSZ-főtitkár, „Women and peace and security – Report of the UN Secretary-General” (Nők, béke és biztonság – Az ENSZ-főtitkár jelentése), 2025. szeptember 5.

hogy a nemzetközi humanitárius szokásjog kötelező a fegyveres konfliktusokban részt vevő valamennyi félre; határozottan elítéli a humanitárius segítségnyújtás akadályozását; alapvetően ellenzi és elítéli a humanitárius segítségnyújtás katonai célok szolgálatába állítását, valamint a humanitárius segítségnyújtás politikai célú felhasználását, amely az életmentő segélyekhez való hozzáférés szigorú korlátozásával jár, és aláássa a humanitárius elveket;

2. felkéri a Bizottságot, hogy ítélje el a nemzetközi humanitárius jog figyelmen kívül hagyását, és külkapcsolataiban következetesen vonja felelősségre a nemzetközi humanitárius jog megsértéséért felelős szereplőket;

3. felhívja a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a humanitárius tér védelmére irányuló intézkedéseket, biztosítsák a nemzetközi humanitárius jognak és a humanitárius elveknek való megfelelést, erősítsék meg az elszámoltathatósági mechanizmusokat, kezeljék a jogsértések nyomon követésében mutatkozó hiányosságokat – többek között adatgyűjtés és olyan projektek révén, mint a „Fókuszban a nemzetközi humanitárius jog” –, továbbá tartózkodjanak az olyan partnerségektől, amelyek aláásnák ezeket az elveket;

4. felhívja a Tanácsot, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a tagállamokat, hogy továbbra is biztosítsák, hogy a korlátozó intézkedések és a bankok kockázatmentesítési gyakorlatai lehetővé tegyék az elveken alapuló humanitárius fellépést, többek között azáltal, hogy minden vonatkozó korlátozó intézkedésbe következetesen beépítik és alkalmazzák a hatékony, egyértelmű és operatív állandó humanitárius mentességeket és biztosítékokat, az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2664 (2022) sz. határozatában megállapított állandó mentességre építve;

5. hangsúlyozza, hogy amennyiben az EU életmentésre és az éhínség megelőzésére irányuló humanitárius segélyt finanszíroz és juttat célba, és egy nem uniós ország akadályozza vagy feltartóztatja annak célba juttatását, az EU-nak minden rendelkezésére álló politikai, diplomáciai, jogi és gazdasági eszközt fel kell használnia e segély azonnali és akadálytalan eljuttatásának biztosítására, és biztosítania kell, hogy az eljusson a rászoruló lakossághoz; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy szisztematikusan vessék fel ezt az akadályt a legmagasabb politikai szinten, és tegyenek meg minden szükséges intézkedést az akadályozásért felelős államokkal, szervezetekkel vagy személyekkel szemben a humanitárius segítségnyújtás azonnali és akadálytalan célba juttatásának elérése érdekében;

6. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók biztonságát és védelemét szolgáló intézkedések támogatását, többek között képzési programok révén, különösen a helyi személyzet számára, valamint azáltal, hogy

közös biztonsági minimumszabályokat dolgoz ki a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő közösség számára, javítja a biztonsági koordinációt és a kritikus biztonsági adatok rendelkezésre állását, egyesíti a biztonsági erőforrásokat, és közös kezdeményezéseket dolgoz ki a humanitárius partnerekkel, többek között az újonnan felmerülő fenyegetésekkel, például a dezinformációval kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy a „Protect Aid Workers” programot tegye állandó, globális, megfelelő finanszírozással rendelkező programmá;

7. felhívja a Bizottságot, hogy növelje a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók – különösen a helyi személyzet – mentális egészségét és pszichoszociális támogatását célzó szolgáltatások támogatását, tekintettel a humanitárius műveletekkel járó stressz és trauma magas szintjére;

8. a leghatározottabban elítéli a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók elleni támadások és gyilkosságok számának növekedését a konfliktusövezetekben; emlékezteti az államokat azon kötelezettségükre, hogy tiszteletben kell tartaniuk és védeniük kell a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő személyzetet, továbbá arra, hogy a humanitárius segítségnyújtási misszióban részt vevő személyzet elleni szándékos támadások háborús bűncselekménynek minősülnek; határozottan elítéli az úgynevezett kettős csapásmérő taktikák alkalmazását, amelyeket többek között az ukrajnai, gázai és libanoni konfliktusokban dokumentáltak, és amelyek során az első támadást egy vagy több későbbi csapás követi, amelyek gyakran polgári személyeket és mentőket, különösen humanitárius dolgozókat céloznak meg, és amelyek háborús bűncselekménynek minősülhetnek; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyértelműen ítéljék el a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók meggyilkolását, és fektessenek be az elkövetők kivizsgálásába és büntetőeljárás alá vonásába;

9. felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t, az uniós küldöttségeket, az EU különleges képviselőit és a tagállamokat, hogy a Team Europe megközelítés keretében dolgozzanak ki egy közös uniós stratégiát a humanitárius diplomácia területén, szoros együttműködésben a humanitárius segítségnyújtás szereplőivel, köztük a nemzetközi nem kormányzati szervezetek partnereivel; hangsúlyozza, hogy a hatékony humanitárius diplomáciának helyzetspecifikusnak és adatvezéreltnek kell lennie, valamint helyi beágyazottságú érdekérvényesítésre és szakértelemre, továbbá a helyi és nemzeti, humanitárius segítségnyújtásban részt vevő partnerekkel és a frontvonalbeli szereplőkkel, többek között a helyi civil társadalmi szervezetekkel és nőjogi szervezetekkel folytatott rendszeres párbeszédre kell épülnie, amely szereplők gyakran a humanitárius reagálás frontvonalában vannak;

10. hangsúlyozza, hogy a hatékony és eredményes humanitárius diplomácia megköveteli az összes érintett humanitárius és politikai

szereplő közötti koordináció megerősítését, valamint valamennyi lehetséges diplomáciai eszköz mozgósítását, többek között humanitárius diplomáciai kapcsolattartó pontok és célzott kommunikációs stratégiák révén, annak érdekében, hogy javítsák az EU azon képességét, hogy megvédje a humanitárius teret a fegyveres konfliktusokban, és fellépjen a nemzetközi humanitárius jog megsértésével szemben;

11. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU azon képességét, hogy nyomon kövesse és dokumentálja a nemzetközi humanitárius jog megsértését, többek között független elszámoltathatósági mechanizmusok támogatása és nemzetközi vizsgálati szervekkel való együttműködés révén;

12. üdvözli az EU elkötelezettségét a humanitárius fellépés központi elemét képező védelmi ágazat és a nemek közötti egyenlőség támogatásának és érdekképviseletének megerősítése iránt; riasztónak tartja a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő dolgozók, az egészségügyi személyzet és a humanitárius infrastruktúra elleni támadások számának ugrásszerű növekedését, valamint a humanitárius helyzetekben elkövetett nemi alapú erőszak, többek között a konfliktusokkal összefüggő szexuális erőszak egyre gyakoribbá válását[6]; felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t, az uniós küldöttségeket és a tagállamokat, hogy helyezzék a nőket és lányokat a humanitárius felkészültségi és reagálási erőfeszítések középpontjába, fogadjanak el inkluzív megközelítést, és erősítsék meg a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrend teljes körű végrehajtását, többek között olyan irányelvek révén, amelyek a nők és lányok nemi alapú erőszakkal szembeni védelmére irányulnak, valamint erősítsék meg a nők teljes körű, egyenlő és érdemi részvételét a békefolyamatok valamennyi szakaszában, beleértve a humanitárius válaszlépéseket és a helyreállítási erőfeszítéseket is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy instabil helyzetekben nyújtott hivatalos fejlesztési támogatásuk (ODA) 5%-át rugalmas és hosszú távú finanszírozás formájában juttassák el a nők által vezetett és a nőjogi szervezeteknek, tekintettel arra a fontos összekötő szerepre, amelyet a női békeépítők és a nők által vezetett szervezetek játszanak a humanitárius válságok első vonalbeli reagálóiként, ugyanakkor közösségeik békeépítőiként, közvetítőiként és fejlesztési szereplőiként is; üdvözli, hogy a Bizottság meg fogja erősíteni a szexuális és reproduktív egészségügyi ellátással és a reproduktív jogokkal kapcsolatos szerepvállalását humanitárius helyzetekben, többek között a SHIELD (Szexuális és reprodukciós egészség a szükséghelyzetekben és a méltóságteljes élet) programon keresztül,

---

6 ENSZ-főtitkár, „Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General” (Konfliktusokkal kapcsolatos szexuális erőszak – A főtitkár jelentése), 2026. április 21.

és felhívja a Bizottságot, hogy különítsen el megfelelő finanszírozást erre a programra;

Teljesítmény – Az emberközpontú humanitárius reform előmozdítása, hatékonyabb és eredményesebb humanitárius reagálás megvalósítása

13. mély sajnálatát fejezi ki a globális humanitárius és fejlesztési finanszírozási válság, valamint több kulcsfontosságú adományozó, köztük több uniós tagállam azon döntése miatt, hogy csökkentik segélyezési költségvetésüket; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek hiteles lépéseket az EU azon kollektív kötelezettségvállalásának teljesítése érdekében, hogy a bruttó nemzeti jövedelem 0,7%-át hivatalos fejlesztési támogatásra, 10%-át pedig humanitárius tevékenységre fordítják;

14. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a növekvő geopolitikai verseny és az adományozók változó prioritásai elterelhetik a figyelmet és az erőforrásokat a világ legkevésbé fejlett és legsérülékenyebb országaitól; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a humanitárius segítségnyújtás elosztásakor alkalmazzanak átlátható, szükségleteken alapuló kritériumokat, és biztosítsanak elegendő és tartós finanszírozást a nagyrészt elhanyagolt és alulfinanszírozott válságok számára;

15. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy „A humanitárius rendszer újraindítása” elnevezésű ENSZ-kezdeményezéssel összefüggésben javítsa a segélyek hatékonyságát és a humanitárius finanszírozás minőségét, és részesítse előnyben a leginkább rászorulókat; hangsúlyozza, hogy a segélyek volumene mellett az uniós humanitárius segítségnyújtás minősége és elszámoltathatósága is kulcsfontosságú, és hogy a humanitárius reformoknak a szükségleteken kell alapulniuk, eredményorientáltnak kell lenniük, és a hatékonyságra és a tényleges hatásra kell összpontosítaniuk; hangsúlyozza azonban, hogy ez a gyakorlat nem követhet pusztán költségcsökkentő megközelítést, amely veszélyezteti az elveken alapuló, szükségletekre összpontosító segítségnyújtást; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa, hogy a humanitárius helyreállítás keretében elért hatékonyságnövekedést – a segítségnyújtás általános szintjének csökkentése helyett – a frontvonalbeli humanitárius válaszlépésekbe forgassák vissza; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az általuk végrehajtott humanitárius reformok emberközpontúak legyenek és a nemek közötti egyenlőség szempontjait figyelembe vegyék azáltal, hogy a finanszírozási, megfelelési és reformfolyamatokat összehangolják a minőségre, a lokalizációra és az érintett lakossággal szembeni elszámoltathatóságra vonatkozó célkitűzésekkel;

16. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a humanitárius ellátási láncok hatékonyabbá, eredményesebbé, környezeti szempontból

fenntarthatóbbá és reziliensebbé tételére irányuló erőfeszítéseit; felhívja a Bizottságot, hogy a végrehajtó szereplőkkel közösen tervezze meg ezeket a reformokat, és megfelelő finanszírozással támogassa azokat;

17. tudomásul veszi a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy humanitárius finanszírozásának legalább kétharmadát olyan átalakító jellegű módszerekkel használja fel, amelyek növelik a rugalmasságot és a hatékonyságot, valamint csökkentik a partnerek adminisztratív terheit; ösztönzi a Bizottságot, hogy adott esetben terjessze ki a készpénzalapú segítségnyújtás alkalmazását mint a humanitárius segítségnyújtás hatékony, méltóságteljes és emberközpontú módját;

18. határozottan támogatja a lokalizációs menetrendet és ütemtervet; kéri a Bizottságot, hogy 2026 végéig tegyen jelentést azon célkitűzése felé tett előrehaladásról, hogy 2027-re a humanitárius finanszírozás 25%-át a lehető legközvetlenebb módon – nemzetközi ügynökségeken és szervezeteken, tagállami szakosodott ügynökségeken és nem kormányzati partnerszervezeteken keresztül – juttassa el a helyi szereplőkhöz, hangsúlyozva ugyanakkor az ENSZ központi szerepét a katasztrófákra és fegyveres konfliktusokra adott nemzetközi humanitárius válasz koordinálásában; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan tud további előrelépést tenni a lokalizáció terén 2027 után;

19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az érdemi lokalizációt és a helyi beavatkozókkal való méltányos partnerségeket, többek között annak biztosítása révén, hogy a helyi szereplők aktív szerepet töltsenek be a humanitárius döntéshozatalban, tervezésben, nyomon követésben és a humanitárius válaszlépések értékelésében; határozottan üdvözli az EU elkötelezettségét amellett, hogy beruház a helyi szereplők humanitárius diplomáciában való részvételébe; felhívja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse a helyi szereplők uniós humanitárius finanszírozáshoz való hozzáférését, többek között az adminisztratív akadályok csökkentése, a megfelelési és jelentéstételi követelmények kiigazítása, valamint a kiszámítható és közvetítői finanszírozási mechanizmusok alkalmazásának növelése révén;

Partnerség – Az instabilitás integrált megközelítése felé

20. hangsúlyozza, hogy az EU instabil helyzetekkel kapcsolatos általános megközelítésének biztosítania kell a humanitárius, fejlesztési és biztonsági eszközei közötti koherenciát, igazodnia kell a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke szempontjai közötti kapcsolatokhoz, és érdemben integrálnia kell a környezetvédelmi és éghajlat-politikai megfontolásokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák mind a lakóhelyüket elhagyni kényszerült lakosságnak, mind az őket befogadó közösségeknek nyújtott támogatást, fektessenek be tartós

megoldásokba és az önellátásba, és biztosítsák, hogy az elhúzódó kényszerű lakóhelyelhagyásra adott válaszok összekapcsolják a humanitárius segítségnyújtást, a fejlesztést és a béketeremtést;

21. elismeri a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béketeremtés területén tevékenykedő szereplők közötti összehangolt megközelítések fontosságát instabil és konfliktus sújtotta helyzetekben; hangsúlyozza, hogy ennek a koordinációnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania a humanitárius fellépés sajátos megbízatását és működési elveit; óva int attól, hogy a humanitárius segítségnyújtást olyan célkitűzéseknek rendeljék alá, amelyeket nem a humanitárius elvek vezérelnek, mivel ez az alárendelés veszélyeztetheti a humanitárius segítségnyújtáshoz való biztonságos hozzáférést és az érintett közösségek és konfliktusban részt vevő felek általi elfogadását, és további kockázatoknak teheti ki a kedvezményezetteket és a humanitárius személyzetet;

22. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson további iránymutatást a humanitárius, fejlesztési és béketámogató fellépések integrálásáról a tagállamokkal való fokozatos, kiegészítő vagy közös finanszírozás révén; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy használja ki a finanszírozási eszközökben rendelkezésre álló rugalmassági mechanizmusokat az instabil helyzetekben kialakuló válságokra való megfelelő reagálás érdekében;

23. hangsúlyozza az instabil és konfliktus sújtotta környezetekben való folyamatos szerepvállalás fontosságát, olyan emberközpontú megközelítéssel, amely teljes mértékben összhangban van az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival és a „senkit nem hagyunk hátra” elvvel; hangsúlyozza, hogy az instabil és konfliktus sújtotta környezetben történő beavatkozásoknak foglalkozniuk kell a szegénység és az egyenlőtlenség strukturális mozgatórugóival, elő kell mozdítaniuk a humán fejlődést, és először a legkiszolgáltatottabbakat kell – bármilyen alapon történő megkülönböztetés nélkül megcélozniuk, egyúttal meg kell erősíteniük a kormányzást, az intézményi kapacitást és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférést;

24. támogatja azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja az „Európa együtt” keretében végzett koordináció fokozása instabil helyzetekben, valamint a nem uniós országokkal, a regionális és multilaterális szervezetekkel, a nemzetközi fejlesztési bankokkal, a magánszektorral és a jótékonysági szervezetekkel való partnerségek megerősítése; felhívja a Bizottságot, hogy a fenntarthatóság, a közösségi alapú reziliencia és az elszámoltathatóság megerősítése érdekében szorosan működjön együtt a helyi civil társadalmi szereplőkkel és szervezetekkel, valamint az instabil helyzetben lévő helyi közösségekkel;

25. üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy a tényeken alapuló döntéshozatal megerősítése, valamint a gyorsabb, összehangoltabb és hatékonyabb humanitárius reagálás lehetővé tétele érdekében új globális programot dolgoz ki a több ágazatra kiterjedő szükségletek felmérésére és az adatminőségbe, az interoperabilitásba, a biztonságos adatmegosztásba, valamint fejlettebb elemzési és jelentéstételi eszközökbe – többek között Föld-megfigyelési és modellezési eszközökbe – történő beruházásokra vonatkozóan;

26. hangsúlyozza a konfliktusérzékeny programozás fontosságát, és felhívja a Bizottságot és a partnereket, hogy instabil helyzetekben szisztematikusan építsék be a konfliktuselemzést a humanitárius és fejlesztési beavatkozásokba;

27. kéri, hogy az uniós küldöttségek számára biztosítsanak elegendő operatív rugalmasságot ahhoz, hogy a programokat a gyorsan változó instabil helyzetekhez igazítsák, és hatékonyan koordinálják a politikai párbeszédet és a végrehajtást a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke összekapcsolt megközelítése keretében;

28. tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy növelje az olyan projektek finanszírozását, amelyek elhúzódó humanitárius helyzetekben támogatják a magánszektor bevonását és az innovatív kockázatmegosztási beruházásokat; ösztönzi a Bizottságot, hogy minden egyes helyzethez határozza meg a legmegfelelőbb eszközöket, biztosítva a beruházások konfliktusérzékeny megközelítését, és értékelje a Global Gateway alkalmazását mint a reziliencia és a fenntartható fejlődés megteremtésére szolgáló uniós eszközt, többek között a legégetőbb és legsürgetőbb szükségletek tekintetében;

29. felhívja a Bizottságot, hogy a humanitárius elvekkel, valamint az átláthatósági és elszámoltathatósági követelményekkel összhangban támogassa a magánszektor felelős szerepvállalását humanitárius helyzetekben, ugyanakkor járuljon hozzá a fenntartható és inkluzív fejlődéshez, többek között tisztességes munkahelyek teremtése és a szegénység csökkentése révén;

30. hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást oda kell juttatni, ahol arra a legnagyobb szükség van, és annak továbbra is alapvető eszköznek kell maradnia a humanitárius szükségletek kielégítésében és a válság sújtotta lakosság számára életmentő szolgáltatások nyújtásában, amelyek a stabil, inkluzív és virágzó társadalmak előfeltételei; hangsúlyozza, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségek kiegészíthetik, de nem helyettesíthetik a hivatalos fejlesztési támogatást a humanitárius segítségnyújtás és a reziliencia támogatása terén;

31. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen kövesse nyomon az instabilitással kapcsolatos kötelezettségvállalások végrehajtását, és kétévente tegyen jelentést a Parlamentnek azok végrehajtásáról; hangsúlyozza a Bizottság szolgálatai, az EKSZ és az uniós küldöttségek közötti szoros koordináció fontosságát, többek között az instabil helyzetekre vonatkozó külön keretek révén; kéri a Bizottságot, hogy pontosítsa az instabil helyzetek integrált megközelítésében részt vevő szolgálatok szerepét; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy aktívan működjenek együtt az ENSZ-szel és más nemzetközi partnerekkel az instabil helyzetek kezelése érdekében;

További lépések és végrehajtás

32. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy dolgozzanak ki egyértelmű végrehajtási és nyomonkövetési tervet a humanitárius segítségnyújtásról szóló közös közleményben és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumokban tett kötelezettségvállalásokra vonatkozóan, és biztosítsák a Parlament teljes körű bevonását ebbe a folyamatba;

33. hangsúlyozza a parlamenti diplomácia és a demokratikus felügyelet fontosságát a humanitárius fellépés elszámoltathatóságának és legitimitásának megerősítése szempontjából; hangsúlyozza a parlamentközi testületek – például az Afrika–EU Parlamenti Közgyűlés és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete és az EU Közös Parlamenti Közgyűlése – hozzájárulását a partnerországokkal és -régiókkal a humanitárius szükségletekről folytatott párbeszédhez, ezáltal védve a humanitárius teret;

°

° °

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.